

FORMALNO-PRAWNE ZAGADNIENIA ZWIĄZANE Z AWANSEM NAUKOWYM W ŚWIETLE PROPONOWANYCH ZMIAN

Jan Wołoszyn

Katedra Ekonomiki Edukacji, Komunikowania i Doradztwa Szkoły Głównej Gospodarstwa
Wiejskiego w Warszawie

Kierownik: dr. hab. Krystyna Krzyżanowska, prof. SGGW

Słowa kluczowe: stopień doktora, stopień doktora habilitowanego, tytuł profesora, upraw-
nienia, procedury, projekt reformy

*Key words: scientific doctor, assistant professor, scientific professor, entitlement, proce-
dures, project of reform*

S y n o p s i s. Przedstawiono aktualny stan formalno-prawny związany z karierą naukową oraz proponowane zmiany w tym zakresie. Przeanalizowano zapisy aktów prawnych dotyczących stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu naukowego profesora. Najwięcej miejsca poświęcono wymaganiom przy ubieganiu się o poszczególne stopnie i tytuł naukowy oraz trybowi przeprowadzania przewodów. Ukazano projektowane założenia nowego modelu kariery akademickiej oraz odniesiono je do stanu aktualnego.

WPROWADZENIE

Z modelem awansu naukowego wiąże się z jednej strony hierarchia uczelnianych stanowisk połączona z odpowiednim, dostosowanym do nich wynagrodzeniem, a z drugiej – systemem stopni i tytułów naukowych, za którymi stoją dodatkowe przywileje, ale też i obowiązki.

W Polsce, zasady nadawania stopni naukowych i tytułu naukowego są określone w obowiązujących aktach prawnych, tj. ustawie *o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki*, ustawie *Prawo o szkolnictwie wyższym* oraz aktach wykonawczych do powyższych ustaw.

Według zapisów obowiązujących aktów prawnych stopniami naukowymi są stopień doktora i stopień doktora habilitowanego, a tytułem naukowym – tytuł profesora. Każdy z powyższych stopni przypisany jest do określonej dziedziny nauki w zakresie danej dyscypliny naukowej, a tytuł profesora tylko do określonej dziedziny nauki¹.

Na początku 2009 roku Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wystąpiło z propozycją zmian w obowiązującym trybie przeprowadzania przewodów doktorskich, a zwłaszcza habilitacyjnych, które mają, zdaniem autorów tych zmian, przyspieszyć procedury awansu naukowego.

¹ W obszarze nauk ekonomicznych, które są jedną z dziedzin nauki, występują trzy dyscypliny naukowe, tj.: ekonomia, nauki o zarządzaniu i towaroznawstwo.

W 2008 r. ukazały się też sugestie zmian w klasyfikacji dziedzin i dyscyplin naukowych. Zgodnie z nimi nauki ekonomiczne miały się znaleźć w obszarze nauk społecznych. Środowisko ekonomistów zdecydowanie jednak przeciwstawiło się tym propozycjom.

STOPIEŃ NAUKOWY DOKTORA

1. Stopień doktora nadawany jest w jednostce organizacyjnej², która posiada stosowne uprawnienia do jego przyznawania. Uprawnienia te nadaje Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, a ich otrzymanie uwarunkowane jest odpowiednim (wysokim) poziomem naukowym danej jednostki oraz liczbą zatrudnionych osób³ posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma uprawnienia. Wykaz jednostek organizacyjnych posiadających powyższe uprawnienia publikowany jest w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Proponowane przez MNiSzW zmiany nie odnoszą się do powyższych zapisów ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym. Można więc przypuszczać, że cytowane wymagania odnoszące się do uprawnień w zakresie nadawania stopnia doktora zostaną utrzymane.
2. Podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora w określonej dziedzinie i dyscyplinie naukowej jest wszczęcie przez radę⁴ odpowiedniej jednostki organizacyjnej przewodu doktorskiego, na wniosek osoby zainteresowanej. Osoba ubiegająca się o ten stopień musi spełnić następujące warunki:
 - posiadać tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny,
 - posiadać odpowiedni dorobek naukowy (publikacje, udział w konferencjach, sympozjach itp.),
 - przedłożyć koncepcję rozprawy doktorskiej,
 - przedłożyć pozytywną opinię opiekuna naukowego o przydatności do pracy naukowej oraz o zaangażowaniu w prowadzenie prac badawczych,
 - przygotować i złożyć w jednostce organizacyjnej stosowne dokumenty (m.in. podanie, odpis dyplomu, życiorys, konspekt i plan rozprawy).

Obowiązująca aktualnie ustawa nie precyzuje wymagań odnośnie liczby publikacji, jakie ma mieć osoba ubiegająca się o wszczęcie przewodu doktorskiego. Rady jednostek organizacyjnych stawiają więc różne wymagania w tym względzie.

Projekt nowej ustawy zakłada, że warunkiem wszczęcia przewodu doktorskiego jest autorstwo minimum jednej publikacji zamieszczonej w recenzowanym czasopiśmie o zasięgu co najmniej krajowym. Wprowadza również możliwość przedkładania przez Polaków prac i ich obrony w języku angielskim lub w postaci zestawu publikacji, wydanych w czasopiśmie znajdujących się na odpowiedniej liście, określonej rozporządzeniem ministra nauki i szkolnictwa wyższego, opatrzonych anglojęzycznym wstępem, dyskusją i podsumowaniem. Dotychczasowe przepisy nie stwarzają takich możliwości.

² Jednostkami tymi mogą być wydziały szkół wyższych lub instytuty naukowe.

³ Zgodnie z obowiązującymi przepisami stopień naukowy doktora może nadawać jednostka, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy minimum osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego.

⁴ Mogą to być rady wydziałów szkół wyższych lub rady naukowe instytutów naukowych.

3. Po otwarciu przewodu doktorskiego, doktorant jest zobowiązany do:
- zdania trzech egzaminów doktorskich⁵ przed komisjami powołanymi przez radę wydziału lub radę naukową danej jednostki organizacyjnej,
 - przygotowania, pod opieką promotora, rozprawy doktorskiej, która powinna:
 - stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego,
 - wykazać ogólną wiedzę teoretyczną doktoranta w danej dyscyplinie naukowej,
 - wykazać umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej,
 - przygotowania się do obrony.

Zgodnie z zapisami cytowanej ustawy nie dopuszcza się możliwości zwolnienia doktoranta z obowiązku składania egzaminu z języka obcego przed komisją, np. na podstawie zaświadczenia o znajomości języka wydanego przez inną instytucję. Nowe propozycje zakładają natomiast konieczność posiadania zewnętrznego dokumentu potwierdzającego znajomość jednego z nowożytnych języków obcych, według certyfikatów ustalonych w rozporządzeniu ministra. Nie precyzują jednak, czy obowiązek potwierdzania znajomości języka będzie równoznaczny z likwidacją egzaminu z tego zakresu w trakcie przewodu doktorskiego, czy też jednym z warunków wszczęcia przewodu. W trakcie trwania przewodu rada jednostki:

- wyznacza dwóch recenzentów⁶, w tym jednego spoza rady danej jednostki organizacyjnej,
- przyjmuje rozprawę doktorską i dopuszcza ją do publicznej obrony⁷,
- przyjmuje publiczną obronę rozprawy doktorskiej.

Obowiązujące przepisy zakładają, że pomiędzy terminem przyjęcia pracy a jej publiczną obroną musi być kilkudniowa przerwa. W tym czasie praca zostaje wyłożona do publicznego wglądu, w celu zapoznania się z jej treścią, przez zainteresowane osoby. Stosowne ogłoszenie o terminie i miejscu obrony, a także o miejscu wyłożenia rozprawy musi być podane do wiadomości na co najmniej 10 dni przed terminem obrony.

4. Obrona rozprawy może odbywać się przed całą radą lub przed powołaną w tym celu komisją składającą się z członków danej rady, z tytułem profesora lub stopniem doktora habilitowanego. Członkami komisji są również promotor (lub promotorzy) i recenzenci. W części jawnej obrony, oprócz członków danej rady lub wyłonionej z jej składu komisji, mogą brać udział inne osoby. Obrona ma bowiem charakter otwarty. Natomiast w głosowaniu tajnym nad przyjęciem obrony mogą brać udział tylko członkowie rady z tytułem naukowym lub stopniem doktora habilitowanego, a w przypadku obron przed komisją, jej członkowie. Jeśli obok promotora z Polski został powołany promotor z zagranicy lub/i jeden z recenzentów jest obcokrajowcem, to zgodnie z odpowiednimi przepisami mają oni prawo głosować w czynnościach przewodu. Takich uprawnień nie mają natomiast inne osoby z zagranicy, jeśli nawet wiązała ich, przy prowadzeniu studiów doktoranckich, umowa z polskim partnerem.

Propozycje MNiSzW przewidują uściślenie ram prawnych w czasie prowadzenia wspólnych przewodów doktorskich, nie precyzują jednak, jaka miałyby być rola obcokrajowców w czasie obron prac doktorskich.

⁵ Egzaminy doktorskie przeprowadza się w zakresie: dyscypliny podstawowej, dyscypliny dodatkowej i języka obcego nowożytnego.

⁶ Doktoranci mają prawo zapoznać się z recenzjami.

⁷ Nieprzyjęta rozprawa doktorska nie może być bronią w innej jednostce organizacyjnej.

5. Czynności przewodu doktorskiego kończą się nadaniem przez radę jednostki stopnia doktora w danej dziedzinie wiedzy i w określonym zakresie, zgodnym z określoną dyscypliną naukową. W sytuacji, gdy obrona odbywa się przed komisją, to projekt jej uchwały w sprawie nadania stopnia doktora zatwierdza rada jednostki organizacyjnej.

STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO

1. Obecnie wnioski o wszczęcie przewodu habilitacyjnego kandydat przedkłada radzie jednostki, która posiada stosowne uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego⁸. Jednostka ta przeprowadza przewód i nadaje stopień. Posiadanie formalnych uprawnień nie oznacza jeszcze, iż każdy wniosek może być rozpatrywany przez dowolną jednostkę. Ważne są, obok formalnych uprawnień, również merytoryczne kompetencje członków rady do przeprowadzenia przewodu w określonym zakresie. Propozycje Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmierzają do ograniczenia roli macierzystej jednostki organizacyjnej kandydata lub jednostki wskazanej przez niego w postępowaniu o nadaniu stopnia doktora habilitowanego. Jeżeli stosowne przepisy zostaną uchwalone, osoba ubiegająca się o habilitację, wniosek o jej nadanie będzie składała bezpośrednio do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (CK).
2. Aktualnie kandydat do stopnia doktora habilitowanego musi posiadać stopień doktora oraz przedłożyć do oceny:
 - odpis dyplomu doktorskiego,
 - opublikowany, oryginalny i znaczący dorobek naukowy, głównie w postaci artykułów w czasopiśmie o obiegu ponadlokalnym, rozdziałów w monografiach oraz książek; dorobek ten powinien być znany szerszym kręgom specjalistów z danej dyscypliny naukowej, a nie tylko w środowisku kandydata⁹,
 - opublikowaną rozprawę habilitacyjną, która powinna stanowić znaczny wkład kandydata w rozwój danej dyscypliny naukowej, udostępnioną wcześniej badaczom z różnych środowisk, reprezentujących tę samą co kandydat dyscyplinę; rozprawą może być dzieło opublikowane w całości lub zasadniczej części albo monotematyczny cykl ogłoszonych drukiem artykułów, które nie mogą być zaliczone wcześniej do dorobku kandydata,
 - życiorys (CV),
 - autoreferat informujący o zainteresowaniach i osiągnięciach w działalności naukowo-badawczej ze szczególnym uwzględnieniem wyników uzyskanych w czasie przygotowywania rozprawy habilitacyjnej.

Jak z powyższego wynika, przy ocenie dorobku kandydata w przewodzie habilitacyjnym nie bierze się pod uwagę osiągnięć w zakresie dydaktyki.

⁸ Stopień naukowy doktora habilitowanego może nadawać jednostka, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy minimum dwanaście osób posiadających tytuł profesora danej dyscypliny naukowej lub stopień doktora habilitowanego z danej dyscypliny i dziedziny naukowej, w zakresie której jednostka organizacyjna posiada uprawnienia do habilitowania, w tym co najmniej 6 osób z tytułem profesora.

⁹ Dorobek ten kandydat przekłada w formie zestawu wszystkich opracowań opublikowanych z wydzieleniem prac wchodzących w zakres habilitacji, odbitek najważniejszych prac opublikowanych po doktoracie, wykazu czynnego uczestnictwa w konferencjach naukowych.

Zgodnie z przedłożonym do konsultacji społecznej projektem reformy szkolnictwa wyższego, jeżeli zostanie zaakceptowany, osoba ubiegająca się o habilitację nie będzie już musiała przedstawiać rozprawy habilitacyjnej ani jej bronić. Dorobek aplikanta wyrażony w punktach, których minimalną liczbę określi stosowne rozporządzenie ministra, będzie oceniać Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów. Oceniany dorobek kandydata będzie obejmował:

- udokumentowaną aktywność publikacyjną po doktoracie, w tym zwłaszcza wyniki badań własnych,
- aktywny udział w konferencjach, komitetach redakcyjnych czasopism, projektach badawczych itp.,
- różne formy współpracy z sektorem gospodarczym, instytucjami publicznymi i organami państwa, w tym dorobek ekspercki, prognozy gospodarcze itp.,
- doskonalenie umiejętności badawczych, np. staże zagraniczne, udział w międzynarodowych zespołach badawczych i eksperckich,
- znajomość języków obcych.

Najwyżej punktowana ma być jednak aktywność naukowa, zwłaszcza wyniki badań zamieszczane w renomowanych czasopismach, cytowania kandydata przez innych autorów. Inne dokonania mają mieć mniejszą wagę.

1. W świetle obowiązujących przepisów czynności przewodu habilitacyjnego obejmują:
 - wszczęcie przez radę jednostki organizacyjnej przewodu habilitacyjnego¹⁰,
 - wyznaczenie recenzentów¹¹,
 - dopuszczenie do przewodu habilitacyjnego, po zapoznaniu się przez radę jednostki z rozprawą habilitacyjną i opiniami recenzentów¹²,
 - przyjęcie przewodu habilitacyjnego po przeprowadzeniu na posiedzeniu rady jednostki, kolokwium habilitacyjnego w trakcie którego kandydat prezentuje wyniki badań oraz odpowiada na zadane mu pytania¹³; istotą kolokwium powinna być dyskusja naukowa obejmująca nie tylko przedmiot rozprawy habilitacyjnej, lecz również główne problemy całej dyscypliny naukowej,
 - wygłoszenie wykładu habilitacyjnego przez kandydata¹⁴,
 - podjęcie uchwały o nadaniu stopnia doktora habilitowanego w danej dziedzinie i dyscyplinie naukowej, po kolokwium habilitacyjnym i wygłoszeniu przez habilitanta wykładu habilitacyjnego.

Procedura habilitacyjna opisana w założeniach do reformy szkolnictwa wyższego zakłada, iż:

¹⁰ Rada projekt uchwały o wszczęciu przewodu może powierzyć specjalnie powołanej komisji, do której powinny wchodzić osoby posiadające co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego, będące specjalistami z dziedziny i zakresu ocenianej rozprawy habilitacyjnej i dorobku kandydata.

¹¹ Dwoch recenzentów wyznacza rada jednostki, a dwóch CK, po otrzymaniu stosownej uchwały rady w przedmiotowej sprawie.

¹² W przypadku niedopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego, rozprawa habilitacyjna, która była podstawą do wszczęcia przewodu, nie może być podstawą do jego przeprowadzenia w innej jednostce.

¹³ Kolokwium może być przeprowadzone, jeżeli uczestniczy w nim przynajmniej trzech recenzentów, którzy przekazują swoje opinie w całości lub skrócie.

¹⁴ Kandydat proponuje trzy tematy wykładu, rada jednostki wybiera do wygłoszenia jeden.

- kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego składa do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów wniosek w formie elektronicznej i papierowej, w języku polskim lub angielskim, wskazując jednocześnie uprawnioną radę jednostki do uczestnictwa w postępowaniu habilitacyjnym,
- CK ocenia wniosek od strony formalnej i powołuje komisję do przeprowadzenia przewodu¹⁵,
- komisja ocenia dorobek kandydata, a po zapoznaniu się z recenzjami formułuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego, lub zamknięciu postępowania,
- Prezydium Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów podejmuje uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego,
- w razie niekorzystnej dla kandydata decyzji, będzie on miał prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie jego sprawy, a jeżeli postępowanie to zakończy się niepowodzeniem, to będzie mógł wystąpić z ponownym wnioskiem o wszczęcie przewodu po upływie trzech lat.

Jak wynika z powyższych propozycji, w przewodzie habilitacyjnym większą rolę mają odgrywać powołani przez Centralną Komisję eksperci, a mniejszą niż dotychczas rady jednostki macierzystej kandydata.

TYTUŁ NAUKOWY

1. Uprawnienia do przeprowadzenia postępowania o nadanie tytułu profesora mają tylko te rady jednostek organizacyjnych, które posiadają uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w zakresie danej dziedziny.
2. Tytuł profesora nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w oparciu o wniosek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów osobie, która:
 - posiada stopień naukowy doktora habilitowanego, a w szczególnych przypadkach doktora, gdy ten posiada wybitne osiągnięcia naukowe potwierdzone przez macierzystą radę jednostki,
 - ma osiągnięcia naukowe przekraczające wymagania stawiane w przewodzie habilitacyjnym,
 - ma osiągnięcia w kształceniu kadry naukowej.
3. Tytuł nadawany jest z danej dziedziny nauki, obejmującej w zasadzie kilka dyscyplin naukowych.
4. Z inicjatywą wniosku o nadanie tytułu naukowego występuje albo sam kandydat, albo rada jednostki, za zgodą zainteresowanego. W pierwszym przypadku wymagane jest poparcie trzech osób z tytułem naukowym, reprezentujących tę samą co kandydat dziedzinę naukową. Wniosek rozpatruje kompetentna rada jednostki z uprawnieniami do nadawania stopnia doktora habilitowanego danej dziedziny nauki.
5. Kandydaci do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora składają następujące dokumenty:
 - zgodę na wszczęcie postępowania,

¹⁵ Komisja ma się składać z trzech recenzentów oraz czterech członków komisji, z tego dwóch z macierzystej jednostki kandydata, których wyznacza wskazana przez niego rada jednostki, a dwóch z innych jednostek.

- autoreferat informujący o zainteresowaniach i osiągnięciach naukowo-badawczych, dydaktycznych i organizacyjnych,
 - wykaz osiągnięć w pracy naukowo-badawczej,
 - wykaz osiągnięć w pracy naukowo-badawczej w praktyce,
 - informację o osiągnięciach dydaktycznych i rozwoju młodej kadry,
 - informacje o współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi w kraju i zagranicą.
6. Czynności postępowania w sprawie nadania tytułu profesora obejmują:
- podjęcie uchwały o wszczęciu postępowania o nadanie tytułu profesora,
 - powołanie przez radę jednostki komisji (zespołu) do oceny dokumentacji wniosku,
 - podjęcie uchwały o wyznaczenie 2 recenzentów¹⁶,
 - wystąpienie do CK o wskazanie 2 kolejnych recenzentów,
 - podjęcie uchwały w sprawie poparcie wniosku o nadanie kandydatowi tytułu profesora i przesłanie go wraz z aktami postępowania do Centralnej Komisji.

Z cytowanych założeń do reformy szkolnictwa wyższego, nie wynika, iż mają nastąpić istotne zmiany w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Proponowane są natomiast większe uprawnienia wynikające z posiadania tytułu naukowego. Dotyczyć one mają, między innymi, sposobu zatrudnienia¹⁷ oraz stanu spoczynku¹⁸.

PODSUMOWANIE

Obowiązujący system awansu naukowego jest często krytykowany. Krytyka płynie z różnych środowisk i obejmuje różne aspekty tego systemu. Niektórzy uważają, że jest nadmiernie rozbudowany oraz zbyt hermetyczny, stwarzający wiele barier rozwojowych polskim uczonym, inni zaś formułują zarzuty pod adresem Centralnej Komisji ds. Spraw Stopni i Tytułu Naukowego zarzucając jej małą przejrzystość działania oraz zbyt duży zakres uprawnień. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w odpowiedzi na różne głosy środowisk naukowych wystąpiło więc z propozycją pewnych zmian w procedurach awansu.

Według autorów proponowanych zmian w dotychczasowym stanie prawnym dotyczącym stopni i tytułów naukowych wprowadzenie nowego trybu przebiegu przewodów doktorskich i habilitacyjnych przyczynia się do przyśpieszenia procedur awansu naukowego dla najzdolniejszych naukowców, przy jednoczesnym podniesieniu jakości stopni naukowych. Temu ma między innymi służyć możliwość korzystania w przewodach doktorskich i habilitacyjnych, w większym zakresie niż dotychczas, z doświadczenia badaczy z zagranicy. Proponuje się również zwiększyć uprawnienia z racji posiadania tytułu profesora oraz uprawnienia Centralnej Komisji z jednoczesnym zwróceniem uwagi na przejrzystość jej pracy.

Zmiany w wersji zaproponowanej przez MNiSzW są obecnie dyskutowane na różnych spotkaniach oficjalnych, a także w kręgu znajomych. Projekt ma zwolenników, ale też liczne grono przeciwników. Największe emocje budzi proponowana procedura w przewodzie habilitacyjnym. Zarzuca się jej między innymi to, że ma być wyprowadzona poza uczelnie, a to

¹⁶ Jeden recenzent może być z jednostki, która wszczęła przewód, drugi musi być spoza tej jednostki.

¹⁷ Tylko profesorowie tytułarni mają mieć prawo do zatrudnienia na podstawie mianowania.

¹⁸ Proponuje się stan spoczynku dla emerytowanych profesorów, którym nadawany byłby status profesora emerytowanego wiążący się z odpowiednią gratyfikacją finansową.

niesie szereg zagrożeń proceduralnych i merytorycznych. Nie wszystkim dyskutantom podoba się też sugestia zwiększenia uprawnień CK, bo jak twierdzą i tak ma ona zbyt duże.

LITERATURA

- Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 16 kwietnia 2003 r., 2003.65.595 z późn. zm.).
- Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 30 sierpnia 2005 r., 2005.164.1365).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich i habilitacyjnych oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2004.15.128).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 15 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich i habilitacyjnych oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2005.252.2125).
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 sierpnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich i habilitacyjnych oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2006.153.1094).
- Założenia reformy szkolnictwa wyższego w Polsce. Partnerstwo dla wiedzy. Nowy model kariery akademickiej. 2009: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Warszawa.

Jan Wołoszyn

FORMAL AND LEGAL QUESTIONS RELATED TO SCIENTIFIC ADVANCE PAYMENT IN LIGHT OF SUGGESTED CHANGES

Summary

The paper presents the state of the art of formal and legal issues connected with the development of scientific career as well as analysis proposed changes in this area. The legal documents were analyzed concerning the degree of Ph.D. and post Ph.D. namely assistant professor degrees as well as title of professor. The paper pays attention on the formal process of obtaining those degrees. Additionally new model of scientific career was analyzed.

Adres do korespondencji:

dr hab. Jan Wołoszyn, prof. nadzw.

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Katedra Ekonomiki Edukacji, Komunikowania i Doradztwa

ul. Nowoursynowska 166

02-787 Warszawa

tel. (0 22) 593 40 01

e-mail: jan_woloszyn@sggw.pl